


Skatteministeriet

7. april 2015
J.nr. 14-5230259

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 167 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, fondsbeskatningsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love. (Skattelypakke om trusts, værdiansættelse af aktiver i forbindelse med bindende svar og international omgængelsesklausul samt udskydelse af selvangivelsesfristen for selskaber m.v., lempelse af sanktionen ved manglende registrering af underskud og korrektion af satserne for vægtafgift af personbiler m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 30. marts 2015.

Benny Engelbrecht

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. marts 2015 fra FSR – danske revisorer, jf. L 167 – bilag 3.

Svar

I henvendelsen fra FSR er der udtrykt bekymring for retssikkerheden på grund af den manglende klarhed vedrørende de elementer i lovforslaget, der vedrører omgåelsesklausulen og bindende svar ved værdiansættelse af aktiver.

Vedrørende det element, der omhandler omgåelsesklausulerne, ønsker FSR en nærmere afklaring af visse af de begreber, som anvendes i den foreslåede § 3, stk. 1, i ligningsloven.

Jeg er ikke enig i, at lovforslaget vedrørende omgåelsesklausulerne truer retssikkerheden. Som nævnt i høringsskemaet til lovforslaget, *jf. L 167 bilag 1*, indebærer indførelsen af omgåelsesklausulen ikke en mulighed for SKAT til at træffe vilkårlige afgørelser.

Hvis omgåelsesklausulen finder anvendelse, indebærer det, at fordele efter direktiverne, dvs. skattefrihed eller udskydelse af skattepligt, bortfalder, og at de almindelige interne danske regler om skattepligt i stedet finder anvendelse. Med andre ord finder de bestemmelser, som udgør implementeringen af direktiverne i dansk ret, og som giver de fordele, som direktiverne foreskriver, ikke anvendelse.

Som det bl.a. fremgår af lovforslagets specielle bemærkninger finder omgåelsesklausulen anvendelse på arrangementer eller serier af arrangementer, der ikke er reelle. Der kan imidlertid også være tilfælde, hvor enkelte trin i eller dele af arrangementet ikke er reelle. Omgåelsesklausulen kan anvendes for at imødegå disse specifikke trin eller dele, uden at dette berører de øvrige reelle trin i eller dele af arrangementet.

Anvendelsen af regler om bekæmpelse af misbrug skal imødegå arrangementer eller serier af arrangementer, som ikke er reelle, hvilket betyder, at arrangementerne ikke afspejler den økonomiske virkelighed. Dette er tilfældet, i det omfang de ikke er tilrettelagt af velbegrundede kommercielle årsager, der afspejler den økonomiske virkelighed. Ved denne vurdering kan der tages hensyn til alle relevante forhold og omstændigheder, herunder den samlede koncerns forhold.

Som angivet i høringsskemaet til L 167, er vendingerne ”velbegrundede kommercielle årsager” og ”der afspejler den økonomiske virkelighed” i et vist omfang inspireret af EU-domstolens praksis. Domstolen har fortolket tankegangen i relation til fusionsskattedirektivet. Som et eksempel herpå kan nævnes C-126/10, hvor det af EU-domstolens præmisser fremgår vedrørende anvendelsen af fusionsskattedirektivet, ”at i tilfælde af en fusion mellem to selskaber inden for samme koncern kan den omstændighed, at det overtagne selskab på tidspunktet for fusionen ikke udøver nogen virksomhed, ikke råder over nogen finansielle andele og alene overfører store skattemæssige tab, af ubestemt oprindelse, til det overtagne selskab, udgøre en formodning for, at transaktionen ikke er foretaget ud fra

”forsvarlige økonomiske betragtninger”, i denne bestemmelses forstand, selv om transaktionen har en positiv virkning på koncernens strukturelle omkostninger.”

Det bemærkes, at der ved lovforslaget også indføres en omgåelsesklausul vedrørende dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Der er ikke anvendt samme formulering af omgåelsesklausulerne i henholdsvis EU og i OECD. Det er dog vurderingen, at der ikke er væsentlig forskel på de to omgåelsesklausuler, hvilket indebærer, at man med rette kan skele til de bemærkninger, der knytter sig til dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, ved fortolkningen af omgåelsesklausulen vedrørende direktiverne.

Vedrørende det element, der omhandler bindende svar om værdiansættelse af aktiver, anfører FSR, at det skaber uklarhed og truer retssikkerheden. Derudover henstilles der til, at der indsættes en frist for muligt bortfald af et bindende svar, der er en del kortere end ligningsfristen.

Jeg er ikke enig i, at de foreslåede ændringer af reglerne for bindende svar vil indebære en svækkelse af retssikkerheden. De foreslåede ændringer udgør alene en udbygning af den eksisterende mulighed for, at skattemyndighederne i forbindelse med afgivelsen af et bindende svar kan indsætte såkaldte critical assumptions. Lovændringen indebærer, at der vil blive klarere retningslinjer for, hvilke omstændigheder, der kan føre til, at et bindende svar ikke længere er bindende, idet disse omstændigheder angives direkte i lovgivningen.

Den foreslåede regel vedrører de situationer, hvor skatteyderen har disponeret på grundlag af det bindende svar. Sigtet med reglen er, at der skal være mulighed for genoptagelse af skatteansættelsen i de helt særlige tilfælde, hvor lovens betingelser for bortfald af det bindende svar er opfyldt. På den baggrund ses der ikke at være grundlag for at have en kortere tidsgrænse end de gældende ligningsfrister.